

Anotace

Diplomová práce nazvaná „Corpus verum et mysticum. Vývoj vztahu eucharistie a církve v teologii 9. až 12. století.“ vychází z teologických debat ve 20. století týkajících se používání termínu corpus mysticum. Zatímco magisteriální dokumenty jej používají pro církev, francouzský teolog Henry de Lubac upozorňuje na původní nositelku tohoto názvu – na eucharistii. Proto se tato práce zabývá pojetím církve a eucharistie, jejich vzájemným vztahem a jejich terminologickým vývojem. Postupuje se v chronologickém pohledu. Nejprve se snaží v tomto zorném úhlu nalézt a zhodnotit výchozí texty v Písmu svatém (1. kapitola), které byly recipovány v patristické době významnými autory (2. kapitola). Ti pak následně ovlivnili teology raného a vrcholného středověku (9. - 12. st.). Během tohoto období se formovala nauka o eucharistii a zároveň se vyvíjela i teologická syntéza corpus triforme (církve, eucharistie a historicko – nebeský Kristus); obě dvě nauky se vzájemně ovlivňovaly. Zásadní změnu v jejich chápání lze vidět během eucharistických sporů spojených s odsouzením propagátora pouze symbolického vnímání eucharistie Berengara z Tours na římském synodu v roce 1079. Proto je zvolené období rozděleno do dvou kapitol; v pořadí třetí kapitola se věnuje vybraným teologům období od 9. st. do roku 1079, čtvrtá kapitola pokračuje až do roku 1215, ve kterém se konal IV. lateránský koncil. V závěru se na základě předchozího zkoumání jednotlivých teologů, jejich nauk a terminologie byl nalezen dynamický vztah mezi eucharistií a církví.

Klíčová slova

eucharistie, ekleziologie, dějiny teologie, teologie svátostí, corpus duplex, corpus triplex